

Underændringsforslag, hvis Vedtagelse efter min Opfattelse ubetinget vil forbedre Lovfor-
slaget. — Den ærede Ordfører kan vistnok have
Ret i, at Forholdet med Hensyn til Ansættelse
af Politibetjente og Arrestforvarere ikke for
Tiden er ordnet paa en tilfredsstillende Maade,
men jeg troer, at den ærede Ordfører har
fuldstændig Uret i at betegne det, som Udvalget
foreslaaer, som et væsentligt Fremskridt. Den
ærede Ordfører maa dog sandsynligviis vide,
at Fremgangsmaaden nu med Hensyn til Be-
sættelsen af disse Poster i Reglen er den, at
efterat samtlige Ansøgninger ere indkomne,
bliver vedkommende Commune hørt, førend
Krigsministeren ansætter Nogen. Jeg kunde
som Indenrigsminister selsølgelig Intetsomhelst
have at indvende imod det ærede Udvalgs For-
slag; jeg skulde som saadan nærmest være kaldet
til at forsvare det, men det er som Talsmand
for andre Interesser, at jeg har maattet mod-
sætte mig det. Jeg erkjender villigt, at
Krigsministerens Interesse her er en reen
oeconomisk; det kan ikke have nogen Betyd-
ning for nogen Krigsminister, om en vel-
tjent Underbefalingsmand bliver pensioneret af
Staten eller aflagt med en passende lille
Bestilling. Krigsministerens Betænkeligheder
eller rettere Modstand imod Udvalgets For-
slag hidrørte jo selsølgelig fra, at han ikke
hadde den samme Forventning som den ærede
Ordfører, at Thinget med Bæthed vilde gaae
ind paa at paalægge Statskassen en ikke ganske
ubetydelig større Pensionsbyrde, efter at den
fortrindlige Afgang til disse Poster for Under-
befalingsmænd var opgiven. Naar den ærede
Ordfører til Støtte for sin Formening anførte,
at Krigsministeren ikke havde forudsat, at denne
fortrindlige Afgang blev opretholdt, at der In-
det fandtes derom i den forelagte Armeeor-
ganisationsplan, medens andre Resolutioner, som
omhandlede lignende Begunstigelser for andre
militaire Personer, vare optagne i samme, saa
kunde det dog nok være, at denne Forstjellig-
hed hidrørte fra, at de af ham citerede Reso-
lutioner staae i Forbindelse med den nuværende
Armeeplan, medens derimod Resolutionen af
1804 ikke staaer og ikke har staaet i nogen-
helst Forbindelse med nogen-omhelst Armeeplan.
Det er imidlertid kun en Formodning, jeg her

frem sætter; Grunden til, at Resolutionen af
1804 ikke er nævnt i Armeeor-
ganisationsplanen, kjender jeg ikke, men at det er forudsat, at den
efter Armeeplanens Vedtagelse vilde bestaae i
ufvækket Kraft, har jeg anført, og anført med
saa god Hjemmel som muligt, idet Krigsmini-
steren selv har sagt mig det. Det var den
ærede Ordfører aldeles uforsaaeligt, hvorledes
Justitsministeren kunde modsætte sig den For-
bedring med Hensyn til Ansættelsen af Politi-
betjente, som der ogsaa for Politimesteren maatte
erkjendes at ligge i Udvalgets Forslag. Ja,
det er mig uforsaaeligt, hvorledes den ærede
Ordfører har kunnet paastaae det; han veed
jo meget vel, at en Omordning af Politivæse-
net i Kjøbstæderne og paa Landet er forestaaende,
og han maa dog vistnok erkjende, at en Be-
stemmelse om Besættelsen af disse Bestillinger,
indført i denne Politiet lovet vedkommende Lov,
i høi Grad vilde præjudicere den Afgjørelse,
som skal finde Sted, naar Politiloven kommer
til at foreligge. Naar altsaa den daværende
Justitsminister i 1864 forlangte, at Politime-
steren skulde kunne saavel antage som afstedige
Politibetjente, og naar Udvalget nu foreslaaer,
at Politimesteren hverken skulde kunne antage
eller afsætte dem, forekommer det mig meget
naturligt, at Justitsministeren ikke kan føle sig
tilfreds med det af Udvalget stillede Forslag.
Den ærede Ordfører vilde rigtignok gjøre gjæl-
dende, at den Samme, som ansatte eller ind-
stillede til Ansættelse, ogsaa maatte have Ind-
sigt paa Afstedigelsen, men det forekommer
mig, at man intet Spor deraf finder i Udval-
gets Forslag; det maa være til at læse mel-
lem Linjerne, thi i Linjerne staaer det ikke.
Derfor den ærede Ordfører og det ærede Ud-
valg vilde give Politimesteren i Byerne ligesaa-
megen Indsigt paa Ansættelsen af Politi-
betjente, som Politidirecteuren her i Kjøbenhavn
har, er jeg overbevist om, at Justitsministeren
vil være fuldstændig tilfredsstillet. Naar man
seer hen til det store Valg, der vil have
mellem qualificerede Personer i Genhold til Reso-
lutionen af 1804, troer jeg, at det ikke nogen-
sinde vil have Banstellighed at faae dygtige og
brugbare Folk til Politibetjente blandt disse;
jeg kan ikke antage, at Polititjenesten vil vinde
noget Væsentligt ved, at det begrænsede Valg